הספר הפתוח

העוזי הנוכחי (והשלישי) של הארץ, **אריה זיו**, גילה את אחד ממקורות השראתו: הוא מגדל בביתו שמונה כלבים, אשר שניים מהם מלווים אותו בהופעותיו בציבור (בעיקר בקפה כסית).

בלוזאן, שוויצריה, מחלים והולך הסופר הבריטי **סומרסט** (הפרוטה והירח) **מוהם**, לאחר ניתוח שבר שנעשה לו בשנה שעברה.

שבוע אחרי שעורך העתון המנוקד אומר, **חיים איזאק**, הודיע כי ברשות מערכתו מכונת הכתיבה האחת בארץ הכותבת עברית מנוקדת נתגלו שתי מכונות כתיבה מנוקדות נוספות: אחת במזכירות כפר מונאש, מושב החיילים, השניה בדוורות, קיבוץ הדרום.

ספר שיריו השלישי תוך שנתיים של **דידי** (ידידיה מנוסי), מ"מ הפלמ"ח בן ה־25 שהפך סטודנט לספרות, ביכורי בוקר, המוקדש ל־הוריו, יצא השבוע. הטובים בין 37 שיריו הם שירי האהבה הציוריים. דוגמה: האשה— „כבד שערה כחריש הראשון וכמותו מלא ורטוב... אפל בית שחיה כפתחי מערות וכמו־תם מסורג באזוב... חזיה כפרח רוטט ואיתן... בסנה אימהית וגדושה כתלתן."

בספר השביעי של סדרת חסמבה, שיצא השבוע, חסמבה באזור המסוכן, שוב לא הס־תפק **יגאל מוסינזון** בהערות לימודיות, כמו הסברת תורת טביעת האצבעות, הסנייר־פרסקופ (רובה הצלפים) ותולדות העיר עזה; מלבד טבח הצוללת המסתורית ממוצא סיני, ציאנג, משתתף בעלילות חסמבה גם המשורר **חיים** (פרחי אש) **גורי** שאחד מאנשי החבורה מדקלם, בשבי אויב, ארבעה בתים משירו המפורסם של תפילה — לבחורי ישראל לפני צאתם לקרב.

פנקס החשבונות

בהגיע ד"ר **היאלמר שאכט**, שר האוצר של היטלר למצרים, בהזמנת **מוחמד נגיב**, סיפר כיצד התאושש ממאסרו בידי בנות הברית ומהחרמת כל רכושו על ידיהם. צעדו הראשון: בצאתו מהכלא לפני שש שנים, עטר עליו קרוב ל־200 עתתאים שבקשו ממנו את חתימתו למזכרת. איש העסקים אר־גן במקום בורסה, זיכה את העתונאים בחתי־מתו לפי שיטת ההיצע והביקוש. ההכנסות: אוצר בלום של שוקולדה וסיגריות יקרי ערך. תודתו לעתונאים: אני מקוה ששוב לא אתקל בפרצופים שלכם.

במשרדו של ד"ר **מיכאל לנדאו**, הממונה על גביית הארנונה במשרד האוצר, הוכנס נוהג חדש: לשלוח ברכות „שנה טובה" ל־חייבים במס, בצרוף הודעה, כתובה על אותו כרטיס, המאיימת בהטלת קנס באם הארנונה המגיעה לאוצר לא תשולם תוך זמן מסוים.

כאשר נשאל השבוע **צבי גבר**, נשיאה של התאחדות בעלי הבתים לחוות דעה על ה־צעת חוק הדיור החדש, השיב הנשיא הלוחם: „אנו נסכים ל־99 מתוך מאה הסעיפים אבל לא לסעיף הקובע את גובה שכר הדירה."

שפוע לפני ש**דניאל אוסטר**, לשעב־ראש עיריית ירושלים הודיע ברדתו מן המ־טוס כי במשך 38 השנה שהוא מתגורר בירו־שלים לא שמע על **יצחק קריב**, ראשה הנ־כחי של הבירה, סיגון **ראובן שרי**, לשעבר סגנו של אוסטר, את המאורע במלים אח־רות, בעלות אותה המשמעות: „אם קריב יכול להיות ראש־עיר, אפשר לחפש מועמד גם בלשכת העבודה."

בהרצאה בפני עתונאים אשר סיירו במשקי הקיבוץ הארצי מסר **יעקב** („קובק") **שפי־רא**, מרכז משק גן שמואל, מפעילי השומר הצעיר, כי משקו מספק 66 טון בשר עוף לשנה. שאל סופר דבר: „אולי אפשר לקבל טונה או שתיים?"

יגאל אלון החליט כי אדם שנעדר מן הארץ משך שנתיים חייב ללמדה מחדש. ה־מסקנה: השבוע יצא בלויית **ישראל גלילי** ו**נתן אלתרמן** ושלישו **ירוחם כהן** למ־סע־היכרות של כמה ימים, שהתחיל בגליל העליון, יגיע עד לנגב.

אלוף סלמחי אחר, **שמעון** (גבעתי) **אבי־דן**, המשמש נהג בקיבוץ השומר־הצעיר עין־השופט עסק בעיסוק החביב, ארכיאולוגיה ויאסוף מטבעות וכלי־חרס עתיקים שהוא מצא אותם בחפרו בסביבות משקו. בש־חת רעים עם חובבי ארכיאולוגיה של קיבוצים אחרים שמע הסבר לעובדה שפסלים רבים נמצאו (בין השאר, בקיסריה) כרותי־ראש: אחרי פול כל ממשלה, היו יורשיה כורתים את ראשי הפסלים של המנהיגים שסולקו. דעתו של אבידן: יתכן שהיה זה יותר גבון מאשר כריתת ראשי האוריגינלים.

שופט־השלום הראשי **אליעזר מלחי** גי־לה, בסיר, את מקור קירבתו לספורט: בן 17 (ותלמיד הרצליה) היה חבר בקבוצת כדורגל.

מצרים מעבירה צנזורה חמורה ביותר על כל המכתבים המגיעים אליה מאיטליה. הסי־בה: **פארוק**, המלך לשעבר נמצא בקפרי.

לפני ארוחת הצהרים הסגורה במלון השרון שערך **בי.ג.י** לכבוד **הרב מילר**, דאג ראש הממשלה לרב מהודר שבדק שעות מספר לפ־ני כן את הכשרות של הארוחה המתבשלת ו־הולכת.

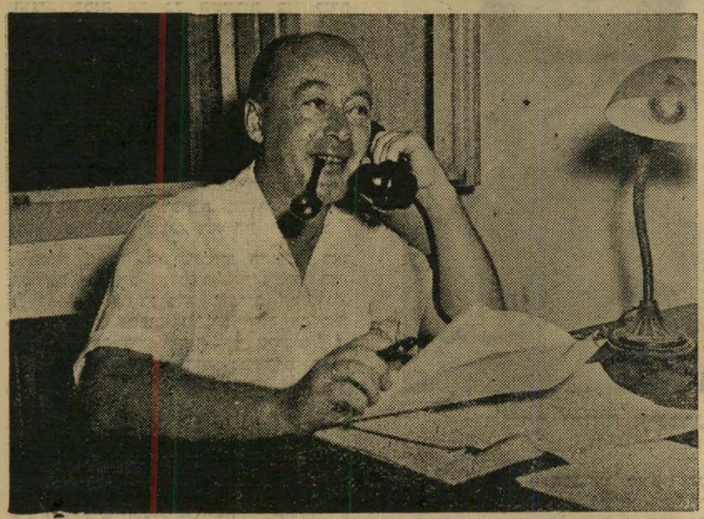

ה„עוזי" השישי, אריה זיו
שמונה כלבים לשם השראה

טניס
רווקה, חיננית ואלופה

מיגרשי הטניס של מכבי תל־אביב העשויים חימר, ספגו כמות מים הגונה לקראת ה־מפעל הכפול, המשמש כמסמר העונה ב־ספורט הלבן: תחרויות בין נבחרות תור־כיה, קפריסין וישראל, אליפות בינלאומית פתוחה לטובי השחקנים בארץ. הצופים, ש־באו לראות את התחרויות ביומן הראשון, לא התפעלו ביותר ממשחקם של האורחים, אם כי האלוף הישראלי אריה וייס, מעודד על ידי אשתו אסתר, פקידת האוצר בקריה, הוכרח להתמודד בקרב מרתוני עם אלוף אנקרה, אנג'יו באלאס, במשך שעתיים וחצי כדי לנצחו 6:8, 8:10, 11:13.

אליפות הטניס של 1952 אספה 64 גברים מפנות שונות בארץ, בצירוף 12 נשים, 30 קשישים ו־40 נערים שהקיפו את המגרש מכל צדיו. הצד המעניין שבאליפות הספורט האריסטוקרטי היה בשפע העצום של בגות ונשים לבושות הדר שבאו לחזות במיצגי ישראל המחזיקים במחבט.

אולם את מרבית תשומת הלב משכו שלו־שה שחקנים מקפריסין.

הקפריסינים שלחו את שני אלופיהם בצי־רוף אלופת האי והלבנון שגרמה לתסיסה בין הבחורים הצעירים על מגרשי הספורט הלבן. לילה קניקלידס, 19, רווקה, בעלת עיניים חומות, גוף מושך וחטוב ורגלי טני־סאית, הרגינה את הצופים בתלבושתיה הקצ־רות. הטניסאית הצעירה משתייכת, כדוגמת שני חברי לוויתה, למועדון העשיר פילד־קלאב בניקוסיה.

הצעירים מבטיחים. ראש הנבחרת של הטניס הוא פקיד בממשלה המקומית באי, במחלקת העתיקות. למרות שהוא נר־אה צעיר ביותר, עבר את גיל ה־30. יאנגס סטפאני הוא ממוצא יווני, אב לילה, מח־זיק שני מגרשי טניס פרטיים בביתו. כיון שהממשלה האנגלית אינה תומכת בספורט. הוא מאמן נערים בביתו ללא תשלום. הוא האלוף הרשמי של קפריסין, למרות שנוצח נצחון לפני זמן־מה. לדעתו רמת הטניס ב־ישראל עולה על זו של קפריסין, „אך הנ־ערים שם מבטיחים רבות". יאנגס מחזיק כבר 7 שנים בתואר אליפות הזוגות עם חברו, והוא משחק כבר 15 שנה טניס.

הנציג השלישי. הנציג השלישי של המושבה הבריטית הוא הארמני היחידי, ה־אוהב ללגלג לחבריו, מבסוט מעצמו. בתח־רות האחרונה ניצח את יאנגס ומאז הוא חושב שמגיעה לו ראשות הנבחרת, אף על פי שהוא משחק רק 7 שנים.

נוסף לשלושת הקפריסינאים הגיעו שלו־שה שחקנים המהווים את נבחרת אנקרה: ארול בולל, אנג'ין בלס וקמאל דאמס.

אתלטיקה
המורה פועל שחור

התלמידים רבו ביניהם. הפעולה בצופים הסכה לגיהנום: כל תלמיד צעק שמורה ההתעמלות שלו טוב יותר. לבסוף הסכימו הכל שהמורה הצעיר ושחור השער, אריה גלזק, הוא המורה הטוב ביותר, היות ש־„השתתף באולימפידה והוא הכי מפורסם".

אריה גלזק (21) בעל אף נשרי ואופ־נים מצוחצחות, משמש כמורה התעמלות בבית הספר דובנוב, ברחוב דיזנגוף, תל־אביב. אך נוסף לזה הוא מורה לחינוך גו־פני גם בבית ספר הכרמל. את הזמן שנותר לו הוא מקדיש לאמוני אתלטיקה יסודיים וממושכים באיצטד התל־אביבי המאובק, לפעמים עוזב הרץ המהיר של הפועל את המסלול, מומין את חבריו להתבונן בח־משת האלבומים המלאים שלו, המשמשים ציונים לקריירה של רץ למרחקים בינוניים. התקדמותו ברציצ 400 מטר אופיינית: מ־מן של 55,5 שניות עד 50.9 שניות. פרט לכך רץ אריה גלזק גם 100, 200, 400, 800 ו־1000 מטר.

כל המרחקים כוסו על ידי הרץ הודות לאמונים השקדניים ולהדרכתו של המאמן הממושקף מארצות־הברית, ארוינג (מון) מונדשיין שנהג בבחור הפויז ביד קשה. ממונדשיין ואילך היתה התקדמותו של גלזק בטוחה, במיוחד ברציצ 800 מטר, או־תה רץ לפי מצוותו של מון. ההוראה מת־בצעת וגלזק קובע שיא הפועל (2,02,2 ד') אחר תופס מקומות מכובדים בכנוס הפועל, למרות שלא הצטיין עקב מחלה. במפעל על שם יחזקאל גרין זוכה אריה במקום ראשון ברציצ 400 מטר. עם חלוף הזמן מתקדם גם המרחק וגלזק משיג שיא ברי־צת 1000 מ' (2:41,1 ד').

„בקשו אותי לרוץ 1000 מ' ורצתי" מת־נצל הרץ המהיר, ומיד לאחר מכן באה מחיקת השיא ב־800 מטר. שלל השיאים משיג את פסגתו בתורכיה, כאשר, מתוך 6 שיאים ישראליים כובש גלזק ארבעה. נק־רא מני אז: „הפועל השחור של הריצות". לאחר־כך באה פרשת האולימפידה ותוצאו־תיה הזעומות, אך מחוץ למסגרת האולימ־פית השיג גלזק חלום ישן: הוא עבר 400 מטר מתחת ל־50 שניות בזמן של 49,6 שנ.

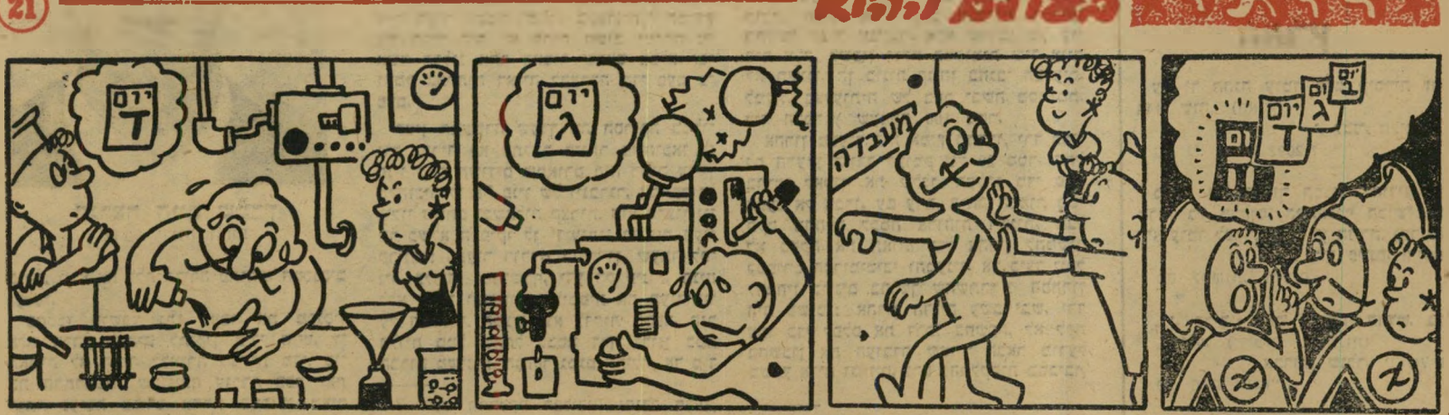

אחרי שהתפוצצה הגיעה רותי לכוכב מרובע, מאוכלס גזע של אנשי־מפלגה בעלי רמקולים במקום ראשים. שם נכלאה בכית־המשוגעים, מקום משכנם של הזוועות שנודדו בטעות בעלי־ראשים. משוגעים אלה יצרו מחתרת בהנהגת טוטו, מנהיגם, ומוטקה, איש־הפלמ"ח. זה עתה חזרו רותי, מוטקה וטוטו ממסעיריגת, שמעו פרטים על תכנית שטנית של ראשי־המפלגות.

„עלינו לעשות משהו כדי למנוע זאת, אחרת יבוא הסוף על כל תכניותינו לחולל מהפכה!"

„ביום ה' הם ישמידו את הילדים!" קרא מוטקה.

„אל תדאגו" אמר טוטו. „אני אחזור למעבדה ואמ־ציא עד אז את האנטי־פי, שיהפוך את בני־הלוזלו לבני־אדם!"

טוטו הסתגר במעבדה של בית־המשוגעים והחל עובד בקדחתנות, 24 שעות ביממה. עבר יום ב' ויום ג', יום ד' התקרב לקצו. אך העניין־פי טרם הוצמצא...